

گزارش

غفوبین الملل: جهان شاهد پخش زنده

نسل کشی در غزه است

یونیسف: غزه به گورستانی و حشتناک برای کودکان تبدیل شده است
[شهروند] غزه با گذشت حدود ۶۰ روز که از محاصره کامل آن به دست رژیم صهیونیستی می‌گذرد و این رژیم ورود هرگونه غذا، دارو، سوخت و... را به این باریکه ممنوع کرده است، همچنان زیر آتش است. به گزارش شبکه خبری الجزیره، در حملات هوایی اسرائیل به غزه از صبح دیروز تا بعد از ظهر همان روز، دست‌کم ۱۳ فلسطینی جان باختند. این در حالی است که نهادهای بین‌المللی از جمله دیوان بین‌المللی دادگستری و عفو بین‌الملل جنایات اسرائیل را محکوم کردند و صندوق کودکان سازمان ملل (یونیسف) درباره فاجعه انسانی که کودکان غزه با آن مواجه‌اند، هشدار داد. طبق اعلام وزارت بهداشت غزه، جنگ اسرائیل علیه غزه حداقل ۵۲ هزار و ۳۶۵ فلسطینی را شهید و ۱۱۷ هزار و ۹۰۵ نفر دیگر را مجروح کرده است.

اسرائیل مقابل چشم جهان مرتکب نسل‌کشی در غزه می‌شود

دیروز دیوان بین‌المللی دادگستری (ICJ) دومین روز از جلسات رسیدگی خود درباره تعهدات بشردوستانه اسرائیل نسبت به فلسطینیان را پس از گذشت ۶۰ روز از انسداد کامل کمک‌های بشردوستانه به غزه توسط اسرائیل، برگزار کرد. این دادگاه طی ۵ روز، وظایف قانونی رژیم صهیونیستی در سرزمین‌های اشغالی فلسطین، از جمله غزه و کرانه باختری را بررسی می‌کند. نخستین جلسه دادگاه روز دوشنبه، ۲۸ آوریل (۸ اردیبهشت) برگزار شد. این جلسه‌های استماع با پرونده نسل‌کشی طرح‌شده آفریقای جنوبی علیه رژیم صهیونیستی در دیوان بین‌المللی دادگستری متفاوت است.

به گزارش «میدل ایست‌آی»، «زین دانگور، نماینده آفریقای جنوبی، به دیوان بین‌المللی دادگستری گفت که «فلسطینی‌ها در غزه، مقابل چشمان تیزبین جهانیان، در معرض قساوت، جنایت، شکنجه، آپارتاید و نسل‌کشی قرار دارند. در حالی که ما نظاره‌گر هستیم، نگاه فلسطینی‌ها مستقیماً به جامعه بین‌المللی معطوف شده است.»

نماینده آفریقای جنوبی افزود: «ما از مصونیت اسرائیل از مجازات در اعمال این آسیب‌ها انتقاد می‌کنیم. اسرائیل همچنان با مصونیت از مجازات عمل می‌کند، زیرا از نوعی استثنای برای در قبال پاسخگویی به قوانین و هنجارهای بین‌المللی برخوردار است.» دانگور ادامه داد: «هر کشور یا نهادی که بخواهد اسرائیل را به خاطر اقدامات غیرانسانی و غیرقانونی‌اش پاسخگو کند، در معرض اقدامات متقابل و تحریم‌هایی قرار می‌گیرد که سازمان ملل و این دادگاه از آن در امان نمانده‌اند.» دانگور حملات اخیر به آژانس سازمان ملل، آنروا، را به اهداف سیاسی گسترده‌تر مرتبط دانست و گفت: «سازمان ملل و آنروایکی از جدیدترین قربانیان اسرائیل هستند. اسرائیل عاقدانه آنروا را هدف قرار می‌دهد تا شرایط را برای فلسطینی‌ها سخت‌تر کند. اسرائیل به عنوان طرف اشغالگر منشورهای بین‌المللی انقض می‌کند.»

غزه: گورستانی برای کودکان

کاظم ابوخلف، سخنگوی یونیسف در مصاحبه با سایت خبری عربی ۲۱، گفت: «کودکان غزه با ادامه جنگ، در میان ویرانی گسترده و کمبود شدید غذا و دارو، با مرگ، گرسنگی و بیماری روبه‌رو هستند. غزه شاهد بیشترین تعداد کودکان شهید شده در طول جنگ‌ها در تاریخ معاصر بوده است. از هفت اکتبر ۲۰۲۳ تاکنون ۱۵ هزار و ۶۱۳ کودک در غزه به شهادت رسیده‌اند و آمار مرگ و میر روزانه حدود ۲۷۰۹۰ کودک تخمین زده می‌شود. وضعیت روانی کودکان در غزه بسیار وخیم است؛ بچه‌ها چیزی جز صدای بمباران، ویرانی و تهاجم نمی‌شنوند. متأسفانه غزه به گورستان وحشتناکی برای کودکان تبدیل شده است و کودکان در آنجا در میان ویرانی گسترده و کمبود شدید غذا و دارو با مرگ، گرسنگی و بیماری دست و پنجه نرم می‌کنند.»

جهان شاهد پخش زنده نسل‌کشی در غزه است

به گزارش الجزیره، غفوبین الملل، یک گروه حقوق بشری جهانی، اعلام کرد اسرائیل در حال ارتکاب «نسل‌کشی زنده» در غزه است و بانیت مشخص نابودی فلسطینیان، مرتکب اقدامات غیرقانونی می‌شود. این سازمان حقوق بشری در گزارش سالانه خود اعلام کرد که نیروهای اسرائیلی در غزه با اقداماتی از جمله «وارد کردن آسیب‌های جدی جسمی یا روحی به غیرنظامیان» و «تحمیل عمدی شرایط زندگی نامناسب برای نابودی فیزیکی آنها»، کنوانسیون نسل‌کشی سازمان ملل را نقض کرده‌اند. غفوبین الملل اعلام کرد اسرائیل بارها دسترسی بشردوستانه به غزه را رد، مسدود و تسهیل آن خودداری کرده و با وجود هشدارهای جامعه بین‌المللی و دیوان بین‌المللی دادگستری در مورد «تأثیر مخرب آن بر جمعیت غیرنظامی»، به شهر جنوبی رفح حمله کرده است. این گروه حقوق بشری گفت که حملات هوایی اسرائیل همچنین مکرراً غیرنظامیانی را که از دستور تخلیه پیروی می‌کردند، هدف قرار داده است، در حالی که نیروهای این کشور همچنان به بازداشت خودسرانه فلسطینی‌ها ادامه می‌دهند و در برخی موارد، این اقدام به ناپدید شدن افراد بازداشت شده می‌انجامد. اگنس کالامارد، دبیرکل سازمان عفو بین‌الملل، گفت: «از هفتم اکتبر ۲۰۲۳، جهان شاهد یک نسل‌کشی پخش زنده بوده است. دولت‌ها گویی ناتوان و نظاره‌گر بودند، در حالی که اسرائیل هزاران هزار فلسطینی را کشت، خانواده‌ها را از بین برد، خانه‌ها، معیشت، بیمارستان‌ها و مدارس را ویران کرد. اسرائیل و متحدان قدرتمند آن، در درجه اول آمریکا، طوری عمل کردند که گویی قوانین بین‌المللی شامل حال آنها نمی‌شود.»

ن

هنگامی که جنگ به پایان رسید، آمریکا به ویتنام پشت کرد و می‌خواست از این فصل دردناک تاریخ خود عبور کند. اما ویتنام با داغ دیوکسین در ۵۸ استان از ۶۳ استان آن باقی ماند. ویتنام می‌گوید مواد شیمیایی ای که آمریکا در آن جنگ به کار برد بر نسل‌های گذشته تأثیر گذاشته و فرزندان، نوه‌ها و حتی نتیجه‌های افرادی را که در معرض این مواد شیمیایی قرار گرفتند با عوارضی از جمله سرطان و نقایص مادرزادی که بر ستون فقرات و سیستم عصبی تأثیر می‌گذارد، تهدید می‌کند

کرد. اما آمریکا تا اواسط دهه ۲۰۰۰، زمانی که شروع به تأمین مالی پاکستانی در ویتنام کرد، تا حد زیادی شواهد روبه‌رشد درباره آثار سموم بر سلامتی – از جمله بر کهنه‌سربازان خود – را نادیده گرفت. سال ۱۹۹۱، آمریکا دریافت که برخی از بیماری‌ها ممکن است با قرار گرفتن در معرض «عامل نارنجی» مرتبط باشند و به کهنه‌سربازان واجد شرایط خود، مزایایی اختصاص داد.

زودون «عامل نارنجی» هزینه‌بر و اغلب خطرناک است. خاک بسیار آلوده باید جمع و در کوره‌های بزرگ با دمای بسیار بالا گرم شود، در حالی که خاک کمتر آلوده را می‌توان در محل‌های دفن زباله امن قرار داد. با وجود سال‌ها کار، مکان‌های بزرگ هنوز نیاز به پاکسازی دارند. در شهر «دانانگ»، جایی که یک پایگاه هوایی آمریکا سم «عامل نارنجی» را نگهداری می‌کرد، ۱۱۰ میلیون دلار در سال ۲۰۱۸ از سوی آمریکا صرف پاکسازی شد، اما منطقه‌ای به اندازه ۱۰ زمین فوتبال هنوز به شدت آلوده است.

«نگوین ون آن»، رئیس انجمن قربانیان «عامل نارنجی» در شهر «دانانگ»، گفت که ویتنام نمی‌تواند با مواد شیمیایی سمی که هنوز هم وجود دارند بدون کمک برای زدودن آنها، مقابله کند. او افزود: «همواره معتقدیم که دولت آمریکا و تولیدکنندگان این مواد شیمیایی سمی باید مسئولیت حمایت از قربانیان را بر عهده بگیرند.» او گفت که امیدوار است هرگونه توقف پروژه‌های در حال انجام به دلیل تغییر سیاست در واشنگتن موقتی باشد.

کوه بزرگی از خاک آلوده همچنان باقی است

داده‌های ناکافی به این معنی است که کارشناسان نمی‌توانند به طور قطع بگویند چه زمانی خطرانی که سلامتی انسان را تهدید می‌کند، به پایان می‌رسد. اما مشکل بزرگ‌ترین این است که اگر تلاش‌ها برای پاکسازی منطقه از سموم قطع شود، خاک آلوده ممکن است وارد آب‌راه‌ها شود و به افراد بیشتری آسیب برساند. اما چارلز بیلی که سال‌ها روی مسائل مربوط به «عامل نارنجی» در ویتنام کار می‌کرد، گفت که وضعیت بودجه آینده آمریکا برای پاکسازی و برنامه ۳۰ میلیون دلاری برای افراد دارای معلولیت نامشخص است. اساساً کوه بزرگی از خاک آلوده باقی است. فقط به ۳۰ درصد از آن رسیدگی شده و کمتر آلوده است. کمتر از نیمی از خاک شهر «بین هوا» (Bien Hoa) پاکسازی شده و بسیاری از خاک باقی‌مانده به شدت آلوده است و باید در زباله‌سوزی که هنوز ساخته نشده، تصفیه شود.

نگوین تان های، ۳۴ ساله، در مدرسه ویژه قربانیان عامل نارنجی در دانانگ، ویتنام، ۷ مارس ۲۰۲۵ / عکس: AP

«آسوشیتدپرس» از تجاوز تاریخی آمریکا به ویتنام گزارش می‌دهد: جنگ ۵۰ سال پیش به پایان رسید، اما...

نبرد با «عامل نارنجی» ادامه دارد!

«برای «نگوین تان های» ۳۴ ساله، یکی از میلیون‌ها معلول آسیب‌دیده از سم «عامل نارنجی»، انجام امور روزمره، مبارزه‌ای عذاب‌آور است

✉️ [فرشته کیانی] امروز ۵۰ سال از پایان جنگی می‌گذرد که دو دهه طول کشید و جان بیش از ۲ میلیون غیرنظامی را گرفت؛ جنگ ویتنام که در این کشور به‌عنوان جنگ آمریکا شناخته می‌شود. در طول این جنگ، آمریکا بیش از ۱۶ میلیون تن بمب و ۷۲ میلیون لیتر ماده سمی علف‌کش بر سر ویتنام ریخت. وقتی جنگ پایان یافت، ویتنام به ویرانه‌ای تبدیل شده بود. اصطلاح «بوم‌کشی» (ecocide) اواخر دهه ۱۹۹۰ برای توصیف استفاده ارتش آمریکا از علف‌کش‌هایی مانند «عامل نارنجی» و سلاح‌های آتش‌زا مانند «ناپالم» برای هدف گرفتن نیروهای چریکی که از جنگل و باتلاق برای پوشش استفاده می‌کردند، ابداع شد. زخم‌های جنگ ویتنام التیام نیافته و بسیاری هنوز با پیامدهای شوم آن درگیرند. «آسوشیتدپرس» در مطلبی به آثار این جنگ بر غیرنظامیان و محیط زیست ویتنام پرداخته که در ادامه می‌خوانید:

مبارزه برای بستن یک دکمه!

جنگ ویتنام ۳۰ آوریل ۱۹۷۵، زمانی که پایتخت ویتنام جنوبی، سایگون، به دست نیروهای ویتنام شمالی افتاد، پایان یافت، اما میلیون‌ها نفر هنوز در نبردی روزانه با میراث شیمیایی آن دوران هستند. «نگوین تان های» ۳۴ ساله، یکی از میلیون‌ها معلولی است که سم «عامل نارنجی» او را به چنین دردی گرفتار کرده است. «عامل نارنجی» (Agent Orange) سم علف‌کش قدرتمندی بود که آمریکا برای جنگل‌زدایی و نابود کردن محصولات ویت‌کنگ‌ها و ارتش ویتنام شمالی به کار برد. برای «تان های» که با مشکلات جسمی شدید متولد شده است، انجام وظایفی که دیگران به‌یדי می‌دانند، مبارزه است: بستن دکمه‌های پیراهن آبی که در مدرسه‌ای ویژه در شهر «دانانگ» می‌پوشد، تمرین الفبا، کشیدن اشکال یا ادای جملات ساده.

«تان های» در «دانانگ» بزرگ شد، محل یکی از پایگاه‌های هوایی آمریکا. سربازان آمریکایی هنگام خروج از این منطقه مقادیر بسیاری «عامل نارنجی» به جای گذاشتند که برای دهه‌ها باقی مانده است و در مناطقی مانند روستای محل زندگی «تان های» با منابع آب و غذا عجین شده و بر نسل‌های بعدی ساکنان تأثیر می‌گذارد.

از ۳ میلیون قربانی زنده تا ویرانی محیط زیست

نیروهای آمریکایی در طول جنگ ۷۲ میلیون لیتر (۱۹ میلیون گالن) ماده‌ای شیمیایی که موجب ریختن برگ گیاه می‌شود، در سرتاسر ویتنام پاشیدند تا پوشش دشمن را از بین ببرند. بیش از نیمی از آن شامل «عامل نارنجی»، ترکیبی از سموم علف‌کش، بود.

«عامل نارنجی» حاوی دیوکسین، نوعی ماده شیمیایی مرتبط با سرطان، نقایص مادرزادی و آسیب پایدار محیط زیستی، بود. امروزه، ۳ میلیون نفر، از جمله بسیاری از کودکان، هنوز از مشکلات جدی سلامتی ناشی از قرار گرفتن در معرض آن رنج می‌برند. استفاده از سموم در جنگ همچنین طبیعت ویتنام را از بین برد. نزدیک به نیمی از درختان «حرا» که از سواحل در برابر طوفان‌های شدید محافظت می‌کنند، نابود شدند. بسیاری از جنگل‌های استوایی به‌طور جبران‌ناپذیر آسیب دیدند، در حالی که سم علف‌کش خاک برخی از مناطق آسیب‌پذیر ویتنام را از مواد مغذی تهی کرد.

ویتنام طی دهه‌ها مشغول پاکسازی میراث سمی آن جنگ بوده است که هزینه بخشی از آن با کمک‌های

دیر هنگام آمریکا تامین می‌شود، اما کار هنوز تمام نشده است. اکنون، میلیون‌ها نفر در ویتنام نگرانند که آمریکا با تصمیم دونالد ترامپ برای کاهش کمک‌های خارجی، از پاکسازی عامل نارنجی پامش بکشد.

سال‌ها خانه‌نشینی و آرزو‌هایی که بر یاد رفت

هنگامی که جنگ به پایان رسید، آمریکا به ویتنام پشت کرد و می‌خواست از این فصل دردناک تاریخ خود عبور کند. اما ویتنام با داغ دیوکسین در ۵۸ استان از ۶۳ استان آن باقی ماند. ویتنام می‌گوید که مواد شیمیایی که آمریکا در آن جنگ به کار برد بر نسل‌های گذشته تأثیر گذاشته و فرزندان، نوه‌ها و حتی نتیجه‌های افرادی را که در معرض این مواد شیمیایی قرار گرفتند با عوارضی از جمله سرطان و نقایص مادرزادی که بر ستون فقرات و سیستم عصبی تأثیر می‌گذارد، تهدید می‌کند.

اما علم در مورد تأثیر این مواد شیمیایی بر سلامتی انسان – چه برای آنهایی که در معرض عامل نارنجی قرار گرفته‌اند و چه نسل‌های بعدی – بلا تکلیف است. چارلز بیلی، یکی از نویسندگان کتاب «از دشمنان تا شرکا، ویتنام، آمریکا و «عامل نارنجی» گفت: «این تا حدی به این دلیل است که وقتی دو کشور سرانجام در سال ۲۰۰۶ با یکدیگر همکاری کردند، به جای پرداختن به موضوع هنوز بحث‌برانگیز تأثیر آن بر سلامت انسان، روی یافتن دیوکسین در محیط زیست و پاکسازی آن تمرکز کردند.» بیلی افزود: «علم علیت (رابطه بین علت و معلول) هنوز ناقص است. ویتنام قربانیان «عامل نارنجی» را با بررسی سابقه خانوادگی، محل زندگی آنها و فهرستی از مشکلات سلامتی مرتبط با این سم شناسایی می‌کند. ناتوانی‌های «تان های» با این سموم مرتبط است.»

«نگوین تان های» ۳۴ ساله که آرزو داشت مانند پدر بزرگش نظامی شود، سال‌ها خانه‌نشین بود و وقتی خانواده‌اش برای کار بیرون می‌رفتند، او در تنهایی منتظر بازگشت‌شان می‌ماند. پنج سال پیش بود که او شروع به تحصیل در مدرسه‌ای ویژه کرد. او گفت: «اینجا خوشحالم زیرا دوستان بسیاری دارم.» سایر دانش‌آموزان این مدرسه امیدوارند که خیاط یا سازنده عطر عود شوند.

مبارزه با «عامل نارنجی» هزینه‌بر و اغلب خطرناک است

دهه‌ها پس از پایان جنگ، ویتنام دور مکان‌های به شدت آلوده مانند فرودگاه شهر «دانانگ» حصار کشید و شروع به حمایت از خانواده‌های آسیب‌دیده